პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

წელიწადი მეშვიდე

ს.ა.კ.პ. კომუნისტური პარტიის ცენტრალური და თბილისის კომიტეტების და სრულიად საქართველოს მუშათა, გლეხთა, წითელარმიელთა და მეზღვაურთა დეპუტატების საბჭოების ცაკის ორგანო

კომუნისტი

რედაქცია
თბილისი, კავშუს (ყოფ. დიდი მთავრის) ქ. № 68, მეორე სართული
რედაქციაში საქმისათვის მოლაპარაკება შეიძლება ყოველდღე,
გარდა კვირა-უქმეებისა დილის 10 საათიდან და 3 საათიდან 12 საათამდე.
ტელეფ.) რედაქტორის 14—26
) მდივნის 10—58
) დაშის მორიგეს 12—80.

მთავარი კანტორა ლის პროსპექ., № 64, ტელეფონი № 8—31.

თბილისი რუსთაველის

ხელისმწერის ფასი:
მუშა-მოსამსახურეთათვის, გლეხების, წითელ-არმიელებისა, მოწყვეტების და მასწავლებლებისათვის—1 მან., დანარჩენებისათვის—1 მან. და 30 კაპ.

განცხადებები:
საქართველოს ფარგლებში— ტექსტის უკან — 80 კ. ნონპარელია სტრიქონი. ტექსტში შიგნით—1 მ. 60 კ., საქართველოს გარეთ—ტექსტის უკან—1 მ. 50 კ., ტექსტში—3 მ.; განცხადებული გაარაკი განცხადების ფასისა იქნას 10% საკალენდრო გადასახადს. თუ განცხადება იბეჭდება ორჯერ ტექსტის შეუცვლელად-შეუვალი შეთანხმებით. მთ. კანტორაში და განცხადებები მიიღება 9—3½ ს., 3½ ს. შემდეგ განცხადება ეღირება 20%-ით მეტი. საეგლეზიო განცხადებები—15 და 20 კ.

დღიური

— პილსუდსკი ლიტვასთან კონფლიქტის შესახებ.
— პოლონეთი პარტიზანულ რაზმებს აწყობს ვილნოში ლიტვის წინააღმდეგ.
— გერმანიის თამბაქოს მრეწველობის მუშების გაფიცვა.
— პოლონეთ-გერმანიის შეთანხმება ხე-ტყის მასალით ვაჭრობისა და სარკ. მიწოსვლის შესახებ.
— მოსკოვში ჩავიდა იაპონიის ეკონომიური მისია.
— პოლონეთის ელჩი პატეკი დაბრუნდა მოსკოვში.
— დღეს იხსნება პროფპროპაგანდის ლიგის კონფერენცია.
— ქართული უნივერსიტეტის დელეგაცია სოფიაში.

შაბათი, 3 დეკემბერი 1927წ. ყოველდღიური გაზეთი ფასი 5 კაპ. № 274 (2019)

კომუნისტი
გრძელდება ხელის მოწერა
დეკემბრისათვის
კანტორა—რუსთაველის პრ. № 34. ტელეფ. 8—31

იმპერიალისტები „უხერხულ" მდგომარეობაში ჩავარდნენ

„განიარაღების მომმზადებელ კომისიის სესიასთან დაკავშირებით, ფრანგული გაზეთი „მატენ" ამას წინად სწერდა: „საბჭოთა წარმომადგენების გამოსვლას შეუძლია დააბნიოს განიარაღების გულწრფელი მომხრენი"—ო. „განიარაღების გულწრფელ მომხრეებთან"—„მატენ"-ს სურს გაასაღოს იმპერიალისტური მთავრობები და ჯგუფები, რომელნიც ახლ მსოფლიო სისხლის ღვრას ამზადებენ და შეიარაღებას გააძლებით აძლიერებენ, ხოლო ამავე დროს მასსების მოსატყუებლად სიტყვების კორიანტელს აყენებენ განიარაღებასა და მშვიდობიანობაზე. თუ ეს ელემენტები „შინაურ" წრეში დროგამოშვებით „თავს ირთობენ" ამგვარი ლაყბობით და ამას თავის დიდ დამსახურებად სთვლიდენ კაპიტალისტების წინაშე, —ესლა ისინი პირდაპირ გამოუვალ მდგომარეობაში ჩავარდენ, რამდენადაც საბჭოთა დელეგაცია ესწრება მათ სხდომებს და შეუბრალებლად ამხელს იმპერიალისტების თავლეთობას. ამ მხრივ მართალი არიან „მატენ" და სხვა გაზეთები, რომელნიც აცხადებენ, რომ საბჭოთა დელეგაციის ყოფნა ჟენევაში და მისი გამოსვლები „დააბნევენ" იმპერიალისტურ ქვეყნების იქ შეკრებილ წარმომადგენლებს („განიარაღების გულწრფელ მომხრეებს"). ამიტომ, სრულებით უსაფუძვლო არ ყოფილა ის ნერვიულობა და შიში, რომელიც ჟენევაში „შვიდობის მოყვარეთა" შორის გამოიწვია განიარაღების კომისიაში საბჭოთა მთავრობის მონაწილეობამ.

სხვათა შორის, ამით იისნება, რომ ინგლის-საფრანგეთ-იტალიის დელეგაციები შეეცადენ განიარაღების საკითხის მიფუჩეჩებას, რომ საბჭოთა წარმომადგენლებისათვის მოესპოთ ამაზე ჩვენი დეკლარაციის გამოქვეყნების საშუალება. სესიის მესვეურებმა მოიწვიდინეს სესიის დღის წესრიგის შეზღუდვა ათ-ლოდ ე. წ. უშიშროების კომისიის არჩევით და მისი მუშაობის გეგმის შედგენით. მაგრამ ამ ხრიკმა არ გასჭრა. ამხ. ლიტვინოვის ენერგიულმა პროტესტმა კომისია აიძულა ხსენებულ განზრახვაზე ხელი აეღო და მოესმინა ჩვენი პროგრამა განიარაღების შესახებ.

ეს მესამე შემთხვევაა, როცა საბჭოთა მთავრობას შესაძლებლობა მიეცა მთელი მსოფლიოს გასაგონად, იმპერიალისტურ სახელმწიფოების წარმომადგენელთა ასეთ ფართო ცრებაზე გამოსულიყო თავისი თვალსაზრისით განიარაღების და მშვიდობიანობის დამყარების შესახებ. პირველი იყო გენუის კონფერენციაზე 1922 წ. მეორე იყო ამავე წელს იმავე ჟენევაში—საერთაშორისო ეკონომიურ კონფერენციაზე. მაგრამ უკანასკნელი უმთავრესად სახელმწიფოთა ეკონომიურ ურთიერთობის საკითხებს იხილავდა, ამასთან ოფიციალურად შესდგებოდა არა მთავრობების წარმომადგენლებისაგან, არამედ სამეურნეო ორგანიზაციებისაგან (გარდა საბჭოთა კავშირის დელეგაციისა), და ამიტომ მას ან მხედველობაში არ ვიღებთ, რით განიჩრჩეკა ერთი მეორისაგან ჩვენ გამოსვლა გენუაში და ეხლა, ჟენევაში, ან, უკეთ, მაშინდელი და ეხლანდელი პერიოდი? პირველი, 1922 წ. მეორე მსოფლიო ომის მუქარა ისე არ ყოფილა ისე უშუალო და რეალური, როგორც დღეს, თუმცა ომის საფრთხე ჩამარხული იყო ქვეყნების მაშინდელი ურთიერთობაში, რომელიც შემდეგ სულ უფრო მწვავდებოდა. მეორე, საბჭოთა რესპუბლიკა იმ დროს ოდნავადაც არ იყო ისეთი ძლიერი, როგორც ეხლა, და იმპერიალისტებს, მოიზიარებით მათი ინტერვენციის დამარცხებისა, კიდევ ჰქონდათ იმედი ჩვენი განაიარაღებისა ან შიგნით გადაიარაღებისა მაინც, ხოლო ამჟამად თვით ისინი ამ იმედის იამსხვრევის მოწმენი არიან. ბოლოს, საერთაშორისო მუშათა კლასი და ფართე წრეები მოწყობილობა და სხვ. ამნაირად ნათელ საკითხს განიარაღების შესახებ აბნელებენ, გაურბიან განიარაღების პრობლემის კონკრეტულად დაყენებას, მიტომ, რომ აქ მათი შეთანხმება შეუძლებელია. ამიტომაა, რომ განიარაღების კომისიის მუშაობა წარმოადგენს უნაყოფო „თეორიულ" დისკუსიას და ბუნდოვან, არაფრის მთქმელ რეზოლიუციების ზღვას. ამ გზით იმპერიალისტებს სურთ განიარაღების საკითხის განხილვა გადასდონ „ეერმისისათვის"; რომიოსაც დასასრული არ უჩანს, ხოლო ამავე დროს სინამდვილეში ინტენსიურად წარმოებს შეიარაღება და მზადდება სამხედრო კონფლიქტები.

რა თქმა უნდა, ჩვენ იმდენად გულუბრყვილონი არა ვართ, რომ გვჯეროდეს, თითქო კაპიტალისტურ წყობილების ძირები შეიძლებოდეს განიარაღების ძალწევა და ომის გამომწვევ მიზეზების აოსპობა. ეს კიდევ აღნიშნა ამხ. ლიტვინოვმა თავის დეკლარაციაში. მაგრამ რაკი ერთა ლიგის ხელმძღვანელები თვალთმაქცურად გაიძახიან, რომ ისინი განიარაღებას ცქერენ მხარს და ამისათვის კონფერენციებსაც იწვევენ, ჩვენი მოვალეობაა ვამხელოთ ისინი და ამასთან გამოვამძღვანოთ ჩვენი ბეჭედი ნ. ბისყოფა მშვიდობიანობისა და განიარაღებისადმი.

გასაგებია ის თავგრუდამსხმელი შთაბეჭდილება, რომელიც სესიაზე საბჭოთა დელეგაციის გამოსვლამ მოახდინა. „არავინ არ მოელოდა, რომ ვინმე გაბედავდა განიარაღების ისეთი გეგმის წამოყენებას, რომელიც ლიტვინოვის გეგმაა. ლიტვინოვთან ახლო მდგომ ლორდ ქეცფილდმა, ინგლისის დელეგაციის თავმჯდომარემ, დაალო თვალები, გაამახვილა ყურთა სმენა და ზმირად აჭანებდა თავს ხან სუნთქვა შეუჩერდა, როცა ლიტვინოვი უდიდესი დამშვიდებით მოითხოვდა: ომის ყველა საშუალების მოსპობას. ბ.ს". — გადმოგვცემს დეპეშა. კომისიის თავმჯდომარე, ლორდონი შეეცადა საბჭოთა დელეგაციის დეკლარაციის გამო კამათის გადადებას, მაგრამ ეს არ მოხერხდა. როცა კამათი გამოცხადებულ იქნა, „არავინ ითხოვდა სიტყვას. შეიქნა მეტად დაბნეული მდგომარეობა, როგორც დიდხანს გაგრძელდა". სხვანაირად არც შეიძლებოდა ყოფილიყო. ბორორმომქმედნი დაეწიენი არიან „დანაშაულის ადგილას". ისინი განიარაღებაზე ლაყბობენ, ჩვენ კი წარუდგინეთ ნამდვილი განიარაღების კონკრეტული პროგრამა, რომელსაც მეორე მხრივ ომისადმი მიმავალ ბუნებაში ვერ ხედავენ. ეგრეთწოდებულ სახელმწიფო კაცებმა გააკეთეს ყველაფერი იმისათვის, რომ შეეფერხებინათ კომისიის მუშაობა. ჩვენ ვხედავთ თქვენს დაბნეულობას და ამიტომ გადავწყვიტეთ გიჩვენოთ გზა, რომელიც ნათელია საზოგადოებრივი აზრის უფართოეს წრეებისათვის. სრული განიარაღების გზა.

იმ შემთხვევაშიაც კი, თუ ჩვენს წინადადებაში,—როგორც ამტკიცებს ბენეშ,—არ არის არაფერი ახალი, თქვენ მაინც იძულებული ხართ დაუბრუნდეთ ამ გზას, რომ გამოხვიდეთ ჩიხიდან, პაპ-ბონკური ამბობს, რომ განიარაღება არ არის ერთ-ერთი ღონისძიება ომის თავიდან ასაცილებლად, არამედ ომის ბოლო მიზანი. ეს ნიშნავს, რომ ომის ბოლო მიზანი ის კაცობრიობის განადგურებაა. ამ ფორმულის ავტორი ბრიანი ამ ფორმულით ამართლებდა ინგლისის ფლოტის ზრდას. ეს ფორმულა ეხლა ბენეშ-ლიგის ფორმულად იქცა. ამ ფორმულის ავტორებს ჰგონიათ, რომ ომის ბოლო მიზანი ის ომის ბოლო მიზანია. ეს ნიშნავს, რომ ომის ბოლო მიზანი ის კაცობრიობის განადგურებაა. ეს ნიშნავს, რომ ომის ბოლო მიზანი ის ომის ბოლო მიზანია

ბიბლიოთეკა ფოსტით

ბიბლიოთეკა ფოსტით — ასეთი სახელწოდებით ფუნქციონირებს ბიბლიოთეკა ქალაქ ბრისტოლში (ინგლისი). ბიბლიოთეკის ფონდში 3000 წიგნია. ბიბლიოთეკა ფოსტით ავრცელებს ბეჭდურ ნაწარმოებებს ავადმყოფებისა და ხანდაზმული ადამიანებისათვის, რომლებიც ვერ ახერხებენ ბიბლიოთეკაში მოსვლას. ბიბლიოთეკა ფოსტით ყოველწლიურად 10-12 ათასამდე ნაწარმოებს აგზავნის.

ბიბლიოთეკა ფოსტით ასევე ავრცელებს ბეჭდურ ნაწარმოებებს ბრისტოლის ციხეებში. ციხის ბიბლიოთეკის ფონდში 1000 წიგნია. ბიბლიოთეკა ფოსტით ყოველწლიურად 1000-ზე მეტ ნაწარმოებს აგზავნის ციხეებში.

ბიბლიოთეკა ფოსტით ასევე ავრცელებს ბეჭდურ ნაწარმოებებს ბრისტოლის ბრმათა ასოციაციის წევრებში. ასოციაციის წევრების რაოდენობა 1917 წელს მიაღწია. ამ ასოციაციის წევრების უმრავლესობა ხანდაზმული ადამიანებია. ეს ასოციაცია

ნაკრძალის ტერიტორიაზე ნადირობის აკრძალვის შესახებ

ნაკრძალის ტერიტორიაზე ნადირობის აკრძალვის შესახებ

ნაკრძალის ტერიტორიაზე ნადირობის აკრძალვის შესახებ

##

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՕՐԵՆՔԸ

ՀՀ ՔՐԵԱԿԱՆ ՕՐԵՆՍԳՐՔԻ ՆՈՐ ՀՈԴՎԱԾՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ

Ընդունված է 1927 թվականի նոյեմբերի 10-ին

Հոդված 1-ին. Հայկական Սովետական Սոցիալիստական Հանրապետության քրեական օրենսգրքի նոր հոդվածները, որոնք ներկայացված են սույն օրենքի հավելվածում, ներմուծվում են ՀՍՍՀ քրեական օրենսգրքի համապատասխան գլուխների մեջ:

Հոդված 2-րդ. Սույն օրենքի հավելվածում ներկայացված հոդվածների ներմուծումից հետո ՀՍՍՀ քրեական օրենսգրքի հոդվածների հերթական համարները համապատասխանաբար փոխվում են:

Հոդված 3-րդ. Սույն օրենքն ուժի մեջ է մտնում հրապարակման օրվանից:

ՀՀ ԿԵՆՏՐԱԿԱՆ ԳԻՐՔ ՀԱՎԱՔԱԿԱՆ ԿՈՄԻՏԵՏԻ ՆԱԽԱԳԱՀ Ա. ՍՈՒՐԱՄՅԱՆ

ՀՀ ԿԵՆՏՐԱԿԱՆ ԳԻՐՔ ՀԱՎԱՔԱԿԱՆ ԿՈՄԻՏԵՏԻ ՔԱՐՏՈՒՂԱՐ Ա. ՄԱՐՏԻՐՈՍՅԱՆ

Երևան, 1927 թ. նոյեմբերի 12:

ՀՀ ՔՐԵԱԿԱՆ ՕՐԵՆՍԳՐՔԻ ՆՈՐ ՀՈԴՎԱԾՆԵՐ

Հոդված 58-1. Հակահեղափոխական գործունեություն

Հակահեղափոխական գործունեություն է համարվում այն գործողությունը, որն ուղղված է Խորհրդային Սոցիալիստական Հանրապետությունների Միության տարածքի ամբողջությունը, անվտանգությունը, անկախությունը կամ հեղափոխական ձեռքբերումները պահպանելու դեմ, ինչպես նաև այն գործողությունը, որը, չունենալով նշված նպատակները, հանդիսանում է միջազգային բուրժուազիայի հանձնարարությունների կատարում, ինչպես նաև նրա կողմից ճանաչված կազմակերպությունների կողմից նոր պետական կազմավորման ստեղծման հանձնարարությունների կատարում:

Հակահեղափոխական գործունեության համար պատասխանատվության են ենթարկվում նաև այն քաղաքացիները, որոնք, չունենալով հակահեղափոխական նպատակներ, իրենց գործողություններով ընդունակ են հանդիսանալ հակահեղափոխական գործունեության միջոց